

اعتراض اوین - وین: گام بعدی چیست؟

حمید تقوائی

طرح و برجسته شدن وضعیت زندانیان سیاسی در ایران و جلب توجه رسانه ها و افکار عمومی در ایران و در سراسر جهان به قتل بکتاش آبتین، قتل خاموش زندانیان سیاسی، گروگانگیری شهروندان دو تابعیتی، فاجعه کرونا و دیگر جنایات حکومت در زندانها از جمله دستاوردهای اعتصاب غذا در اوین و در وین است. از این نقطه نظر حرکتی که زندانیان سیاسی بند هشت اوین آغاز کردند حرکت موفق‌تری بوده است. اما روشن است که هنوز در آغاز راه هستیم. هنوز حتی ابتدائی‌ترین خواست زندانیان معترض مبنی بر اینکه "رییس قوه قضاییه، دادستان کل و رییس کل سازمان زندانها باید در مورد علت مرگ بکتاش آبتین به مردم توضیح دهند چون این

نگرانی وجود دارد که چنین اتفاقات دردناکی در حق زندانیان سیاسی تکرار شود؛ همان طور که سال گذشته حادثه مشابهی برای بهنام محجوبی ، از درویشان زندانی افتاد“ پاسخ نگرفته است. برای تحقق این خواست و همچنین خواستها و اهدافی که در ادامه این حرکت در حمایت از زندانیان سیاسی در ایران مطرح شده است، میتوان و باید اشکال تعرضی تر و ادامه کارتری از اعتصاب غذا را در پیش گرفت.

زندانیان سیاسی در خود زندانها، در سطح گسترده ای فراتر از اوین و زندانهای تهران بلکه در زندانهای سراسر کشور، و در کنار و در حمایت از آنها سمن ها و نهادها و چهره

های فعال در جنبش کارگری و جنبش زنان و جنبش معلمان و جنبش دادخواهی و سایر جنبشهای اعتراضی جاری، میتوانند با بلند کردن پرچم آزادی زندانیان سیاسی به میدان بیایند. این هدف و خواست عمومی ای است که خواستههایی که در همین یک هفته اخیر در جریان اعتصاب غذای اوین و وین مطرح شده است، نظیر معرفی محاکمه آمرین و عاملین قتل بکتاش آبتین، اعزام یک هیات بین المللی برای رسیدگی به وضعیت زندانیان سیاسی در ایران، آزادی زندانیان دو تابعیتی، آزادی فوری اعضای کانون نویسندگان، آزادی فوری همه زندانیانی که به کرونا مبتلا شده یا در معرض ابتلا به این بیماری مهلک قرار دارند، را نیز در بر میگیرد. این خواستههای مشخص

در واقع شعار "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" را از جنبه های مختلف تبیین میکند و به آن شکل ملموسی میدهد.

از نظر شکل مبارزه نیز اعتصاب غذا میتواند جای خود را به تجمع و تحصن و پیکت بدهد. در ایران تحصن و تجمع درون زندانها و در برابر زندانها، و در خارج از ایران تحصن و تجمع و پیکت نظیر آکسیون وین در پایتختها و شهرهای مختلف. آکسیون وین نشان داد که چطور داخل و خارج کشور میتوانند هماهنگ و همبسته با یکدیگر حرکت کنند. باید صدای اعتراض زندانیان سیاسی و مردم آزادیخواه ایران در خارج کشور باشیم و با رجوع به افکار عمومی و نیروهای آزادیخواه در کشورهای غربی

از دولتها و نهادهای بین المللی بخواهیم که جمهوری اسلامی را برای آزادی همه زندانیان سیاسی زیر فشار قرار بدهند. این در عین حال حرکتی تعرضی در خدمت انزوای جهانی جمهوری اسلامی نیز هست.

جنبشی که با اعتراض در اوین و وین آغاز شده است میتواند همانند جنبش دادخواهی و همبسته با آن به یک جنبش تعرضی و گسترده تبدیل بشود. جنبشی که روندها و حرکت‌های اعتراضی متعددی، از مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی تا دادخواهی قتل‌های خاموش در زندانها، و از اعتراض به قتل‌های زنجیره ای نویسندگان و هنرمندان تا دفاع از آزادی بیان و عقیده را به هم پیوند میدهد.

و این قابلیت را دارد که به عرصه مهمی در جنبش سرنگونی طلبانه در ایران تبدیل بشود.

حزب ما با تمام توان و امکانات خود در این جهت تلاش میکند و همه نیروها و چهره های آزادیخواه را به پیوستن به این حرکت فرامیخواند.

حمید تقوائی

۵ بهمن ۱۴۰۰ - ۲۵ ژانویه ۲۰۲۲

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام